RAPORT O PRZESTRZEGANIU WOLNOŚCI RELIGIJNEJ NA ŚWIECIE W 2015 r.

Streszczenie

Konstytucja gwarantuje wolność religijną i stanowi, że religia jest kwestią indywidualnego wyboru, a wszystkie kościoły i związki wyznaniowe mają równe prawa. Relacje z Kościołem Rzymskokatolickim reguluje konkordat ze Stolicą Apostolską, który przyznaje temu kościołowi przywileje, jakich nie mają inne związki wyznaniowe. Stosunki z innymi kościołami i związkami wyznaniowymi określają ustawy uchwalone na podstawie umów zawartych przez rząd z ich przedstawicielami. Kodeks karny zabrania obrazy uczuć religijnych w przestrzeni publicznej, ale sądy często uchylały wyroki skazujące. Trybunał Konstytucyjny orzekł, że obowiązujące przepisy dotyczące ochrony uczuć religijnych nie naruszają wolności wypowiedzi ani nie ograniczają prowadzenia debaty publicznej. Prokuratura prowadziła śledztwa w sprawie kilku przypadków antysemickich wypowiedzi, ale najczęściej nie była w stanie zidentyfikować sprawców.. Jak podaje społeczność żydowska oraz inne związki wyznaniowe zwrot majątku należnego wspólnotom religijnym nadal przebiega bardzo wolno.

Podczas protestów i demonstracji anty-imigracyjnych często pojawiały się hasła anty-islamskie i czasami antysemickie. Na przykład 11 i 12 września kibice dwóch największych klubów piłkarskich w Polsce podczas meczów w Poznaniu i Warszawie pokazywali anty-islamskie transparenty. Kilku marszom przeciwko imigrantom towarzyszył anty-muzułmańskiprzekaz. Muzułmańskie, żydowskie i katolickie budynki sakralne i prywatne były celem aktów wandalizmu. Organizacje międzyreligijne podejmowały kroki mające na celu promocję tolerancji i wolności przekonań religijnych w odpowiedzi na przypadki wandalizmu.

Przedstawiciele Ambasady Amerykańskiej oraz Departamentu Stanu spotykali się z przedstawicielami rządu i społeczności żydowskiej w celu omówienia stanu postępowań dotyczących zwrotu mienia osób prywatnych i wspólnot żydowskich oraz zwalczania antysemityzmu. Ambasada i konsulat generalny w Krakowie objęły patronatem wydarzenia promujące dialog międzyreligijny i tolerancję wyznaniową.

Część I Demografia religii

Według szacunków rządu USA liczba ludności kształtuje się obecnie na poziomie 38,6 mln (dane z lipca 2015). Według szacunków Rocznika Statystycznego RP, który obejmuje „wybrane" grupy wyznaniowe, 87% populacji jest wyznania rzymskokatolickiego. W skład pozostałych grup, łącznie liczących niespełna 5% ludności, wchodzą ateiści, niewierzący, świadkowie Jehowy, luteranie, grekokatolicy, członkowie Kościoła zielonoświątkowego oraz Kościoła polskokatolickiego. Rocznik statystyczny z najnowszymi dostępnymi danymi podaje, że w 2013 roku społeczność żydowska liczyła 2 397 zarejestrowanych członków, a muzułmańska – 1 251 zarejestrowanych członków. Oficjalne statystyki obejmują tylko dane z organizacji, które dobrowolnie udostępniają tego typu informacje, i nie uwzględniają osób, które nie są formalnymi członkami związków wyznaniowych. Społeczności żydowskie i muzułmańskie szacują liczbę wiernych odpowiednio na 20 000 i 25 000 członków, choć niektóre społeczności żydowskie szacują, że członków może być nawet 40 000.

Część II Przestrzeganie wolności religijnej przez władze państwowe

Ramy prawne

Konstytucja zapewnia wolność sumienia i wyznania. Stanowi, że wolność religijna obejmuje swobodę wyznawania i przyjmowania religii według własnego wyboru oraz praktykowanie jej indywidualnie lub z innymi, publicznie lub prywatnie, poprzez uprawianie kultu, modlitwę, uczestniczenie w obrzędach, praktykowanie i nauczanie. Konstytucja stanowi, że „kościoły i inne związki

wyznaniowe są równouprawnione". Głosi też, że stosunki pomiędzy państwem a kościołami i innymi związkami wyznaniowymi opierają się „na zasadach poszanowania ich autonomii oraz wzajemnej niezależności każdego w swoim zakresie". Konstytucja zaznacza, że stosunki z Kościołem katolickim będą określane umową międzynarodową zawartą ze Stolicą Apostolską i ustawą. Stosunki z innymi kościołami i związkami wyznaniowymi określają ustawy uchwalone na podstawie umów zawartych przez Radę Ministrów z ich właściwymi przedstawicielami.

Zgodnie z konstytucją wolność religijna obejmuje też prawo do posiadania miejsc kultu oraz wykonywania praktyk religijnych. Rodzice mają prawo do moralnego i religijnego wychowywania i nauczania dzieci zgodnie z ich własnymi przekonaniami religijnymi lub światopoglądem filozoficznym. Konstytucja uznaje też prawo mniejszości narodowych i etnicznych do zakładania instytucji służących ochronie tożsamości religijnej. Ustawa zasadnicza zakazuje działalności partii politycznych i innych organizacji, których program opiera się na ideologii nazistowskiej.

Kodeks karny zabrania wypowiedzi publicznych, które obrażają uczucia religijne. W przypadku naruszenia tego zakazu przepisy prawa przewidują grzywnę zwykle w wysokości 5 tys. zł (1 276 USD) lub karę do dwóch lat pozbawienia wolności.

Przepisy szczegółowe regulują stosunki 15 związków wyznaniowych z państwem, określając ich strukturę wewnętrzną, sposób działania i procedury odzyskiwania majątków. Są to: Kościół rzymskokatolicki, Polski Autokefaliczny Kościół Prawosławny, Kościół ewangelicko-augsburski (luterański), Kościół ewangelicko-reformowany, Kościół ewangelicko-metodystyczny, Kościół Chrześcijan Baptystów, Kościół Adwentystów Dnia Siódmego, Kościół polskokatolicki, Kościół zielonoświątkowy, Związek Gmin Wyznaniowych Żydowskich, Kościół katolicki mariawitów, Kościół starokatolicki mariawitów, Wschodni Kościół Staroobrzędowy, Muzułmański Związek Religijny oraz Karaimski Związek Religijny. Śluby udzielane przez duchownych 11 z tych grup wyznaniowych nie wymagają rejestracji w urzędzie stanu cywilnego. Kościół katolicki mariawitów, Muzułmański Związek Religijny, Karaimski Związek Religijny oraz Wschodni Kościół Staroobrzędowy nie mają takiego prawa. Ponadto stosunki 161 zarejestrowanych związków wyznaniowych z państwem nie są uregulowane ustawowo.

Prawo zapewnia równą ochronę wszystkim zarejestrowanym związkom wyznaniowym. Zgodnie z obowiązującym prawem przedstawiciele rządu i Kościoła katolickiego obradują na najwyższym szczeblu w Komisji Wspólnej Przedstawicieli Rządu i Konferencji Episkopatu Polski, której regularne spotkania poświęcone są relacjom Państwo-Kościół.

Grupy wyznaniowe, które nie podlegają konkretnym przepisom, mogą rejestrować się w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacjiale rejestracja nie jest obowiązkowa. Po przejęciu władzy przez nowy rząd, zaprzysiężony 16 listopada, obowiązek rejestracji związków wyznaniowych przejęło Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. Grupy nierejestrowane mogą działać swobodnie bez rejestracji, ale nie mogą podejmować pewnych działań prawnych w imieniu związku. Aby się zarejestrować zgodnie z wymogami prawa, grupa musi złożyć poświadczony notarialnie wniosek wraz z danymi osobowymi przynajmniej 100 członków będących obywatelami polskimi, informacje na temat działalności grupy na terenie kraju, opis doktryny i życia religijnego, statut oraz adres siedziby, dane osobowe jej przywódców, opis roli pełnionej przez duchownych, jeśli dotyczy, a także informacje dotyczące pozyskiwania środków finansowych oraz przyjmowania nowych członków. 176 zarejestrowanych grup wyznaniowych uznanych na mocy prawa korzysta z przywilejów niedostępnych dla grup niezarejestrowanych,takich jak pewne praywileje podatkowe i prawo nabywania nieruchomości, oraz nauki religii w szkole.

Cztery komisje nadzorują roszczenia o zwrot majątku związków wyznaniowych, po jednej dla gminy wyznaniowej żydowskiej, Kościoła luterańskiego i Kościoła prawosławnego oraz jednej łączonej dla pozostałych wyznań. Komisje działają w oparciu o ustawodawstwo umożliwiające zwrot mienia należącego do związków wyznaniowych przed II wojną światową, znacjonalizowanego w trakcie wojny lub po wojnie. Prawa dotyczące restytucji takiego mienia nie dotyczą dóbr, które władze państwowe po II wojnie światowej sprzedały lub przekazały nowym prywatnym właścicielom.

Obywatele mają prawo pozwać władzę wykonawczą za naruszenie wolności religijnych gwarantowanych w ustawie zasadniczej, a prawo chroni przed dyskryminacją lub prześladowaniem ze względu na wyznanie lub światopogląd.

Zgodnie z ustawą o systemie oświaty wszystkie szkoły prowadzą naukę religii, zgodnie z tym, czego życzą sobie rodzice, chociaż zajęcia nie są obowiązkowe. Lekcje religii służą nauce o konkretnej religii i szkoła ma prawny obowiązek zapewnić lekcje danego wyznania, jeśli przynajmniej siedmiu uczniów w szkole jest zainteresowanych takimi lekcjami. Każda grupa wyznaniowa ma prawo do decydowania o programie nauczania. Uczniowie mogą także poprosić o zorganizowanie lekcji etyki zamiast lekcji religii. Wszyscy nauczyciele religii otrzymują od państwa wynagrodzenie za nauczanie religii w szkołach publicznych.

Działania podejmowane przez władze

W ciągu roku komisje majątkowe rozstrzygnęły ok 160 spraw majątkowych, co w sumie daje około 6 800 z ponad 10 500 roszczeń. Komisja majątkowa zajmująca się mieniem gmin wyznaniowych żydowskich zakończyła w części lub całości 2 645 spraw z 5 554 roszczeń, które społeczność żydowska zgłosiła przed upłynięciem terminuprzypadającym na rok 2002. Komisja majątkowa zajmująca się mieniem Kościoła luterańskiego zakończyła w części lub całkowicie 960 spraw z 1 200 roszczeń, które zostały zgłoszone przed terminem przypadającym na rok 1996. Komisja zajmująca się roszczeniami Kościoła prawosławnego rozstrzygnęła częściowo lub całkowicie 264 roszczenia z 472, które zostały zgłoszone do roku 2005, a międzykościelna komisja dla pozostałych wyznań w części lub w całości rozstrzygnęła 83 z 170 spraw. Ostateczny termin zgłaszania roszczeń dla innych wyznań upłynął w 1998 r., nie dotyczył jednak Kościoła Chrześcijan Baptystów i Kościoła ewangelicko-reformowanego, które mogły zgłaszać roszczenia do końca 2006 r. We wcześniejszym okresie rozstrzygnięto 2 847 spraw dotyczących roszczeń Kościoła katolickiego.

Krytycy twierdzili, że zwrot majątków związkom wyznaniowym nie rozwiązywał problemu rewindykacji mienia znajdującego się w posiadaniu prywatnych osób trzecich, oraz że wiele kontrowersyjnych i skomplikowanych spraw pozostało nierozstrzygniętych. W wielu przypadkach na gruntach, gdzie przed II wojną światową istniały cmentarze żydowskie, zniszczone w czasie wojny lub po wojnie, powstały budynki i osiedla. Społeczność żydowska nieustająco skarży się na wolne tempo zwrotu mienia żydowskiego. W sierpniu prezydent skierował do Trybunału Konstytucyjnego warszawską ustawę reprywatyzacyjną przyjętą wcześniej przez parlament. Ustawa dotyczyła praw własności dawnych właścicieli w Warszawie, skonfiskowanych w czasach komunistycznych i obejmowała niektóre roszczenia w Warszawie, w tym te polskich i amerykańskich społeczności żydowskich. Prezydent jej nie podpisał, i nie weszła ona w życie, zajmie się nią Trybunał Konstytucyjny, który do końca roku nie wyznaczył terminu rozpatrzenia sprawy.

W grudniu Paweł Kukiz, parlamentarzysta i przewodniczący trzeciej największej grupy politycznej w parlamencie, stwierdził, że zakrojone na szeroką skalę antyrządowe protesty są finansowane przez „żydowskiego bankiera”. Przewodniczący Związku Gmin Wyznaniowych Żydowskich w RP i

ambasador Izraela skierowali do władz pismo potępiające wypowiedź Kukiza i określające ją jako antysemicką.

Prokuratura prowadziła śledztwa w sprawie wypowiedzi o charakterze antysemickim, część ze spraw umorzyła. W październiku prokuratura dzielnicy Żoliborz w Warszawie wszczęła dochodzenie w sprawie antysemickich i antyromskich haseł wymalowanych sprayem na różnych budynkach w okolicach centrum Warszawy. Organizacje pozarządowe twierdzą, że przedstawiciele organów ścigania coraz sprawniej prowadzą dochodzenia dotyczące incydentów o charakterze antysemickim, ale często nie są w stanie zidentyfikować sprawców. Ponadto, inaczej niż w poprzednich latach, prokuratorzy nie umarzali dochodzeń z racji „małej szkodliwości społecznej" incydentów.

Grupy takie jak Młodzież Wszechpolska, Narodowe Odrodzenie Polski, Krew i Honor oraz Red Watch głoszą poglądy antysemickie, ale władze nie są w stanie udowodnić, że organizacje te stoją za konkretnymi przypadkami przemocy lub wandalizmu.

W lutym sąd okręgowy we Wrocławiu skazał autora książki „Jak zakochałem się w Adolfie Hitlerze" na 30 godzin pracy społecznej miesięcznie przez sześć miesięcy za promowanie faszyzmu i nawoływanie do nienawiści na tle rasowym, religijnym i kulturowym.

6 października Trybunał Konstytucyjny oddalił skargę polskiej gwiazdy muzyki pop dotyczącą przepisów o obrazie uczuć religijnych. Dorota Rabczewska, bardziej znana jako Doda, stwierdziła, że sądzenie obywateli za obrazę uczuć religijnych jest niekonstytucyjne, ponieważ uniemożliwia swobodę wypowiedzi w kwestiach religijnych. W styczniu 2013 r. Dodzie nakazano zapłatę grzywny w wysokości 5 000 złotych (1 276 USD) za stwierdzenie w wywiadzie w 2009 r., że Biblia została napisana przez „faceta naprutego winem i palącego jakieś zioła". Trybunał orzekł, że artykuł kodeksu karnego, dotyczący obrazy uczuć religijnych stanowił uzasadnioną ingerencję w swobodę wypowiedzi, ponieważ nie naruszał istoty wolności wyrażania swoich poglądów oraz prowadzenia debaty publicznej.

27 maja prokuratura w Warszawie umorzyła po raz czwarty śledztwo w sprawie komentarzy antysemickich zamieszczonych w 2011 r. w internecie na temat byłego ministra spraw zagranicznych Radosława Sikorskiego i jego rodziny. Prokuratorzy stwierdzili, że umorzyli śledztwo z racji braku zaistnienia przestępstwa, przedawnienia i niemożności ustalenia sprawców.

Prokuratura w Warszawie wszczęła śledztwo w sprawie Janusza Korwin-Mikkego, członka Parlamentu Europejskiego, w związku z wykonaniem przez niego nazistowskiego gestu pozdrowienia podczas debaty w Parlamencie Europejskim w lipcu. Według doniesień prasowych prokuratura zastanawia się, czy Korwin-Mikke złamał przepisy zakazujące nawoływania do nienawiści. Poza tym Korwin-Mikke grozi procedura dyscyplinarna i kara ze strony Parlamentu Europejskiego, w tym grzywna w wysokości 2 200 euro (2 393 USD) oraz zawieszenie na 10 dni.

W listopadzie Stowarzyszenie Żydowskie Czulent i Fundacja Autonomia przedstawiły rzecznikowi praw obywatelskich wyniki badania podręczników do historii zatytułowane „Antysemityzm nie jest poglądem". Przewodniczący Stowarzyszenia Żydowskiego Czulent powiedział, że „treść [podręczników] jest jawnie i otwarcie nacjonalistyczna i dyskryminująca, co może prowadzić do wzmacniania uprzedzeń i antysemityzmu."

31 października niedawno wybrany prezydent Andrzej Duda wziął udział w obchodach Dnia Reformacji wraz ze społecznością luteranów w Bielsku-Białej. 10 września Duda odwiedził meczet we wsi Bohniki, gdzie mieszka większość społeczności muzułmańskiej w Polsce. 19 sierpnia wziął udział w religijnych obchodach głównego święta kościoła prawosławnego w świątyni na Grabarce. 9 grudnia

prezydent był gospodarzem obchodów Hanukki, w których uczestniczyli naczelny rabin Polski i inni czołowi członkowie społeczności żydowskiej.

W niższej i w wyższej izbie parlamentu oraz w wielu innych budynkach publicznych, m.in. w salach lekcyjnych w państwowych szkołach, nadal wiszą krzyże.

Władze państwowe i warszawski ratusz zapewniają fundusze na bieżące funkcjonowanie Muzeum Historii Żydów Polskich, które zostało otwarte w 2014 r.

Polska należy do Międzynarodowego Stowarzyszenia Pamięci o Holokauście (International Holocaust Remembrance Alliance). Rząd finansował wymiany pomiędzy polskimi uczestnikami i amerykańskimi i izraelskimi żydami, wspierające dialog na temat restytucji, Holokaustu i kwestii międzywyznaniowych.

Część III Postawy społeczne a poszanowanie wolności religijnej

Dochodziło do demonstracji przeciwko imigrantom, podczas których wykrzykiwano antyislamskie hasła i niesiono antyislamskie oraz antysemickie transparenty. Religia i etniczność są ze sobą blisko powiązane, dlatego wiele z tych incydentów trudno było przypisać do jakiejś kategorii wyłącznie w oparciu o tożsamość religijną.

Według ankiety Pew Research Center opublikowanej w czerwcu 56% populacji miało negatywne nastawienie do muzułmanów a 38% do żydów.

We wrześniu i w październiku odbyło się w całym kraju ponad 20 marszy skierowanych przeciwko imigrantom, co stanowiło część zaplanowanej na cały kraj akcji. Na wielu marszach pojawiały się transparenty i hasła anty-muzułmańskie. 15 października na marszu w Kielcach uczestnicy krzyczeli „Kielce bez islamu”. Podobne hasła pojawiały się na antyimigranckich marszach zorganizowanych w drugiej połowie roku w całym kraju. Podczas żadnej z tych demonstracji policja nie interweniowała, twierdząc, że miały one charakter pokojowy i nie doszło do zakłócenia porządku publicznego. Pojawiły się doniesienia o atakach na przedsiębiorstwa prowadzone przez imigrantów. Miało do nich dojść podczas niektórych protestów, i po nich, pojawiło się m.in. anty-muzułmańskie graffiti.

Do zachowań skierowanych przeciwko muzułmanom oraz do demonstracji o takim charakterze czasami dochodziło podczas wydarzeń sportowych. Na przykład 11 i 12 września kibice dwóch największych klubów piłkarskich w Polsce podczas meczów w Poznaniu i Warszawie wywiesili anty-islamskie transparenty.

18 listopada grupy narodowe przemaszerowały ulicami Warszawy, Wrocławia i Krakowa, sprzeciwiając się dostrzeganej przez nich „islamizacji” Europy oraz atakom w Paryżu z 13 listopada. Podczas demonstracji widoczne były anty-muzułmańskie hasła i znaki.

Podczas demonstracji we Wrocławiu podpalono kukłę ortodoksyjnego żyda z flagą UE w dłoni. Policja nie interweniowała. 19 listopada prezydent Wrocławia Rafał Dutkiewicz powiadomił o incydencie prokuraturę i wydał oświadczenie potępiające takie demonstracje. Powiedział także, że należałoby ukarać osoby odpowiedzialne za spalenie kukły. Przedstawiciele Związku Gmin Żydowskich zażądali natychmiastowego spotkania z szefem policji we Wrocławiu i stwierdzili, że bierna postawa policji doprowadziła do poczucia zagrożeniawśród społeczności żydowskiej. Policja oraz prokuratura zidentyfikowały osobę, która spaliła kukłę żyda, ale pod koniec roku nie było jasne, czy zostaną jej postawione zarzuty.

Dochodziło do przypadków wandalizmu skierowanego przeciwko własności kojarzonej z instytucjami katolickimi, muzułmańskimi i żydowskimi.

31 października dwie osoby zniszczyły dziewięć nagrobków na żydowskim cmentarzu w Bielsku-Białej. Policja zatrzymała dwie osoby na początku listopada, które pod koniec roku czekały na proces. Do podobnego zdarzenia doszło na tym samym cmentarzu w sierpniu, kiedy to zniszczono siedem nagrobków. W kwietniu nieznani sprawy zbezcześcili 15 nagrobków na żydowskim cmentarzu w Olkuszu. W dwóch ostatnich przypadkach policja nikogo nie zatrzymała.

11 lipca kobieta złożyła wizytę w nowo otwartym Ośrodku Kultury Muzułmańskiej w Warszawie i zostawiła w budynku i na parkingu świńskie głowy. 16 lipca policja zatrzymała podejrzaną. Grozi jej do dwóch lat pozbawienia wolności.

W lutym i czerwcu nieznani sprawcy zbezcześcili kościoły katolickie w Częstochowie i Ilzie; zniszczyli obrazy i wymalowali na ścianach satanistyczne symbole oraz nienawistne graffiti.

Polska Rada Chrześcijan i Żydów nadal regularnie organizowała konferencje i uroczystości poświęcone tolerancji i wzjaemnemu zrozumieniu. W podobny sposób działa komisja dwustronna powołana przez Kościół katolicki i prawosławny. W marcu Rada Chrześcijan i Żydów zorganizowała konferencję upamiętniającą 25-lecie projektu „Bliskie spotkania chrześcijan i żydów." W październiku grupa współorganizowała międzynarodową konferencję upamiętniającą 50. rocznicę Nostra Aetate, drugiej watykańskiej deklaracji o stosunku Kościoła do religii niechrześcijańskich. W ramach obchodów episkopat Kościoła katolickiego wystosował specjalny list pasterski potępiający antysemityzm. 15 stycznia Kościół katolicki świętował coroczny Dzień Judaizmu, w ramach którego w całym kraju odbyło się wiele imprez, m.in. spotkania, wykłady w szkołach, pokazy filmów i wystawy. Główne obchody rozpoczęły się od modlitwy chrześcijan i żydów w dawnym obozie śmierci Auschwitz-Birkenau, w której wzięli udział biskup Roman Pindel i naczelny rabin Polski Michael Schudrich. Polska Rada Ekumeniczna, do której należą prawie wszystkie kościoły chrześcijańskie z wyjątkiem Kościoła rzymskokatolickiego, promowała dialog ekumeniczny i tolerancję religijną.

26 stycznia Kościół katolicki świętował Dzień Islamu, którego celem jest promowanie pokojowego współistnienia religii. Z tej okazji odbywały się wykłady, czytanie Biblii i Koranu oraz modlitwy.

W styczniu osoby ocalone z Holokaustu, politycy i przedstawiciele różnych wyznań spotkali się z okazji Międzynarodowego Dnia Pamięci o Holokauście oraz 70. rocznicy wyzwolenia Auschwitz-Birkenau.

Część IV Działania podejmowane przez rząd USA

Ambasador oraz pracownicy Ambasady Amerykańskiej i konsulatu generalnego w Krakowie spotykali się z przedstawicielami instytucji rządowych w celu omówienia stanu postępowań dotyczących zwrotu mienia osób prywatnych i wspólnot. Spotykali się także z członkami lokalnej społeczności żydowskiej, przywódcami społeczności żydowskiej w Stanach Zjednoczonych odwiedzającymi Polskę oraz innymi przywódcami religijnymi, aby omówić kwestie zwrotu mienia osób prywatnych i wspólnot oraz działania na rzecz zwalczania antysemityzmu.

Ambasador oraz pracownicy z Ambasady Amerykańskiej i konsulatu generalnego w Krakowie spotykali się z przywódcami muzułmańskimi w celu omówienia stanu postępowań dotyczących zwrotu mienia osób prywatnych i wspólnot oraz działań na rzecz zwalczania nastrojów anty-muzułmańskich.

Ambasada i konsulat generalny nadal regularnie monitorują przestrzeganie wolności religijnej oraz stosunki międzywyznaniowe.

27 stycznia delegacja prezydenta USA uczestniczyła w obchodach 70. rocznicy wyzwolenia Auschwitz-Birkenau.

We wrześniu specjalny wysłannik Departamentu Stanu ds. monitorowania i zwalczania antysemityzmu spotkał się z rabinami w Warszawie w celu omówienia kwestii związanych ze społecznością żydowskąj oraz antysemityzmu. W marcu i październiku specjalny wysłannik ds. Holokaustu spotkał się w Warszawie zprzedstawicielami władz, w celu omówienia restytucji mienia prywatnego i wspólnotowego oraz świadczeń dla osób ocalałych z Holokaustu.

Ambasador regularnie spotykał się z przedstawicielami głównych środowisk religijnych, w tym z wiodącymi postaciami Kościoła katolickiego, społeczności muzułmańskiej i żydowskiej.

Ambasador oraz pracownicy ambasady i konsulatu generalnego uczestniczyli w imprezach promujących dialog międzywyznaniowy, szczególnie wśród młodzieży, a także wolność religijną. Wspierali liczne inicjatywy edukacyjne poświęcone historii Holokaustu, tolerancji i wzajemnemu poszanowaniu.

Ambasada nadal organizowała programy wymiany, prowadziła spotkania ze studentami i udzielała grantów na rzecz promowania wolności religijnej i tolerancji. Zapewniła środki na wizytę nauczycieli w USA w ramach letniego programu szkoleniowego poświęconego edukacji o Holokauście. Ambasada zapewniła finansowe i organizacyjne wsparcie przy organizacji festiwali kultury żydowskiej w Warszawie i w Krakowie oraz dla Muzeum Historii Żydów Polskich podczas wystawy dzieł amerykańskiego artysty inspirowanych drewnianymi synagogami w Polsce. Konsulat generalny zapewnił finansowe wsparcie dla międzynarodowego programu realizowanego w ramach Żydowskiego centrum Auschwitz ds. zapobiegania ludobójstwom i prześladowaniom religijnym, a także aktywnie uczestniczył w edukacyjnych programach dla pracowników Państwowego Muzeum Auschwitz-Birkenau.